

нѣй ѿн҃гело запалена свѣщъ, и ходила съ дрѹги дѣвицы, и видѣла Христа катò владыка швлеченъ пресвѣтлш, съ вѣнѣцъ царски, и архіерейскій преславнимъ и многоцѣннымъ: ѿ дѣсна страна вышла пресвѣтѣла Богородица, и много свѣтлость и҃сходила ѿ тѣхъ двѣ царски лица: и просвѣщавала това блаженное войнство. Тѣхъ поѣли пѣсни на тѣхъ праздникъ съ гласъ сладкимъ: и се застоѣли въ една цѣрква широка и красна, и сичките тѣхъ чинове влѣзнали и поѣли пѣснь сладку, що немòже де се и҃скаже. Глѣдъ тѣхъ пѣсни влѣзе владыка во свѣтій олтаръ, и се почè съ голѣмъ гласъ Божественна лѹтѣргія, глагола: “Благословено царство Отца, и сына, и свѣтаго Дѹха: и проча. И на двѣрѣхъ поѣли ѿн҃гели ѿнтіфони, и великій Павелъ читалъ ѿпостола, глагола: братіе, кромѣ всѣакогѡ прекослòвіа, и проча. Я свѣтій Дѹка, читалъ Евѡнгелието: во время оно ведòша родители Отрока Иисуса, . И по лѹтѣргія та сѣднѣла Иисусъ на престолъ славы, и ходили при него сичките по чинѡ по два по два, и мѡ се покланале до земли, и мѡ цѣлѣвали пречистыя нòги неговы, и мѡ давали свѣщѣте, що ги носиле: а дѣвица та глѣдала такòво чѡдо, и знаѣла зашо пакъ назады ще се повѣрне, и недѣла свѣщѣна Христа, а ми си ѿдржѣла заради благоговѣйнство, и да помни такава преславна чѡдеса, и се поклòнила катò и дрѹгитѣ: и и҃скала да си ѿиде, обаче ѿн҃гело ѣ не пѡснѣлъ, рѣклъ и: дай свѣщѣна на владыка Христа каквò то и дрѹгитѣ що са дали. Она рѣкла: не давамъ и҃скамъ да ѿимамъ заради почестъ: ѿн҃гело пресѣгналъ да ѿ земе ѿ ржкѣ та и, а она си стиснѣла ржкѣ та мнòгѡ, и се прекінѣла свѣщѣна на двѣ половини: ѿн҃гело зѣлъ половина та. А тѣхъ катò носѣла половина та (свѣщъ). И се швлестѣла дѣвица та, и видѣла въ дѣсна та си ржкѣ, половина свѣщъ, и се